

P. I. C.

PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN

— SECRETARIAAT —
KAPELSTR. 3, BUSSUM

Deze mededeelingen worden
toegezonden aan de Rev. pers.
Men wordt verzocht te plaatsen
wat voor de lezers van belang
kan zijn. Op aanvraag krijgt
ieder deze mededeeling ge-
regeld toegezonden. Gaarne
ontvangt het secretariaat de
uitgaven der verschillende or-
ganisaties als ruilmateriaal.

BUSSUM 1929

Jaargang 2, no 4

Aan de lezers van de P.I.C. (Februari I).

Slechte tijden voor de Nederlandsche zeelui,
Ze winnen nog steeds.

De Hollandsche sociaaldemocratie en haar link-
sche stroomingen,

AAN DE LEZERS VAN DE P.I.C.

Waarde kameraden.

Sprekende met kameraden van allerlei slag, is ons gebleef-
ken, dat velen, niet alleen het bestaan van de P.I.C. kennen, maar deze ook
regelmatig lezen en bespreken met andere kameraden, zonder van ons recht-
streeks de nummers van de P.I.C. toegezonden te krijgen. De P.I.C. schijnt
dus vele van onze lezers wel van zooveel belang, dat ze het de moeite waard
vinden om te zeggen: Hier kameraad, lees dit eens. Dat deze belangstelling in
vele gevallen volle instemming niet altijd insluit is ons bekend, maar ver-
heugd genoeg reeds zijn we te weten in deze tijd van malaise van de arbei-
dersbeweging onder een zekere groep proletariers belangstelling te hebben
gewekt voor de problemen, die ons inziens het dringendst aan de orde zijn, en
voor onze speciale zienswijze daarop.

Evenzeer weten we, dat er kameraden zijn, en ook dit zijn er niet weinig,
die onze P.I.C. ontvangen met dezelfde gelijkmoedigheid, waarmee ze circula-
res van duizend en één reclamemakende firma's, liefdadige verenigingen enz.
ontvangen. Aan deze kameraden zijn dus onze krachten verspild, de P.I.C. zegt
hun niets, ergert hun misschien en benadeelt hun spijsvoertoring, wat een
kwaad ding is in deze winter, waar voor de meesten als zoo weinig spijzen te
verteeren zijn.

Aan deze kameraden hebben wij een dringend verzoek. Zij sturen ons een be-
richtje, dat zo de P.I.C. niet meer wenschen te ontvangen en we zetten de toe-
zending onmiddellijk stop. Dat spaart aan onze kant de postzegels, aan de hun-
ne de ergernis.

Maar ook aan de andere kameraden hebben we een dringend verzoek. Aan hen
die onze P.I.C. ronddelen onder de niet ontvangende, belangstellende kame-
raden. Geeft ons de adressen van deze makkers op, opdat wij hen tot ontvan-
gers van de P.I.C. kunnen maken. (En vergoet niet hen er bij te zeggen, dat
zoo af en toe een kleine bijdrage in de kosten ons welkom is, en denkt daar
zelf ook nog eens aan als het U schikt). Maar daarbij moet ge natuurlijk niet
nalaten om nog verder verbreiding voor de P.I.C. te zoeken, als ge denkt daar-
mee goed te doen.

Deze verzoeken aan U hebben een dubbel doel. Het eerste is uit onze uit-
eenzetting al duidelijk. De P.I.C. daar te brengen waar deze gewenscht en
wenschelijk is. On tweede doel is rond de P.I.C. te verzamelen een groep le-
zers, die meer dan zoo'n beetje belangstelling uit de verte hebben. In het
dal van krachteloosheid, lusteloosheid en reformistische banaliteit.

waarin de arbeidersklasse (begrijpelijkerwijs) geraakt is, zullen we niet steeds blijven. De teekens zijn nabij, dat het proletariaat de reformistische leugens van vakbeweging, parlement, Tweede en Derde Internationale begint door te krijgen. Deze teekens beginnen reeds aan de dag te treden. Eendeels liggen ze in Uw belangstelling voor ons werk, maar belangwekkend is waar te nemen, hoe de wensch tot zelfhandelen hier en daar vooruitstrevende groepen van arbeiders in conflict brengt met wat tot nu toe heilig was en onaantastbaar in de kerk van de arbeidersbeweging: de leidersdictatuur, het pausdom van de vakbeweging, de absolute volgzzaamheid van de contributiebetalende, ja- en amenknikkende vakbewegings-slaven.

Kameraden, de komende tijden zullen zijn van een hevige spanning, van een groote strijd. Als eindelijk de lessen van de revolutie tot de hersens van de arbeiders zullen zijn doorgedrongen door de barriere van het verdommend reformisme, die de leiders van de Tweede en de Derde Internationale rond hen hebben opgebouwd, als eindelijk het proletariaat zich zal oprichten uit de verdoving van het schetterend lawaai van het bonzen-orkest, als de beginnelen van de revolutionaire bedrijfsorganisatie het proletariaat in een nieuwe fase van revolutionaire strijd zullen voeren, dan zal het proletariaat stuiten op het dubbele front van de vereenigde reformistische partijen en het kapitalisme, die in de groote nood van hun bestaansstrijd het proletariaat zullen bestrijden met alle wapens, die hun ten dienste staan. En deze tijd nadert sneller dan we misschien vermoeden kunnen.

Wij zullen Uw hulp behoeven kameraden. Tot opwekken van de proletariers tot deze nieuwe strijd en de nieuwe vormen van deze strijd, tot het voeren van de strijd zelf.

Hiertoe dient voorloopig de aarde murw te maken, opdat het zaad der revolutionaire bedrijfsorganisatie, gegaard op het veld der revolutie, in de harten der arbeiders zijn grond kan vinden. Hiertoe dient dat het proletariaat bewust wordt dat hij zelf de strijder is voor de nieuwe maatschappij, dat niemand voor hem die strijd kan voeren - in conferenties met de groote heeren, in de parlementen - maar dat eigen geestdrift in eigen strijd, hart tegen hart met het kapitalisme en met ieder, die met van verraad druipende leuzen het proletariaat aan een ondergaande maatschappij tracht te koppelen, de overwinning moet brengen van de zegenrijke arbeidersklasse, die uit de moerassen van het kapitalisme de aarde opheffen zal tot de schoone hoogten van de communistische samenleving.

Kameraden, wij hebben uw hulp nodig. Vooral nog door uw werken met de P.I.C., eerlang wellicht, zoo de ontwikkeling daartoe leidt, in meer concrete vormen van samenwerking.

Hoog de revolutionaire bedrijfsorganisatie,
Hoog het zelfhandelen van het proletariaat.

SLECHTE TIJDEN VOOR DE NEDERLANDSCHE ZEELUI.

De Nederlandsche Scheepvaart Unie, bezitter van de meerderheid van de aandelen van de Stoomvaart Maatschappij Nederland, de Rotterdamsche Lloyd en de Paketvaart Maatschappij heeft een emissie uitgeschreven van tien miljoen gulden gewone aandelen tegen een inschrijvingskoers van 199%.

Een koers, die men, gezien de resultaten, de dividenden van de laatste ja-
ren hoog kan noemen.

Het gemiddelde dividend van de S.M. Nederland is over de jaren 1919-27
dat van de Rott. Lloyd 9.55% en van de Paketvaart 9.8%. Dat van de Neder-
landsche Scheepvaart Unie zelf 11.37%. Maar in dit gemiddelde deelt mede het
normale hause-jaar 1919 toen bovengenoemde maatschappijen respectievelijk
uitkeerden: 3% 20% 14% en de N.S.U. 21.70%.

Laten wij het jaar 1919 buiten beschouwing of brengen wij het terug tot
het jaar met het gemiddelde van de volgende jaren, dan zakken de dividenden
van de maatschappijen respectievelijk tot:
10.87% 8.025% 9.04% en de N.S.U. 10.26%.

Op deze grondslag, die dus meer dan 1% lager is, en die we redelijk als de
gemiddelde rente-uitkeering kunnen aannemen, is een uitgifte à 199% niet ge-
rechtvaardigd. Haar rentabiliteit nadert bij deze uitgiftekoers die van een
obligatieleening en vormt dus geen grondslag voor een aandeelenemissie op
deze uitgiftehoogte. De belaggers, die in deze aandeelenleening hun geld ste-
ken, loopen kans niet aan hun rente te komen, gedupeerd te worden. De door spe-
culatieve beursmanipulaties opgevoerde koers van de N.S.U. aandeelen, gemid-
deld ruim 200% over het laatste jaar, is geen veilige basis voor solidebe-
legging.

Maar wat gaat ons eigenlijk aan hoe de Hollandsche renteniers hun geld
in de waagschaal stellen. Dat gaat ons in zooverre aan, dat de heeren, die hun
duiten in de N.S.U. -aandeelen stoppen, geen renteniers zijn in die zin dat
men ze met huisjesmelkers en dergelijke kleinere parasieten gelijk kan stel-
len, maar grootkapitalisten zijn met namen als : van Eeghen, van Aalst, Mess,
Heldering, Cremer, Hudig, van Hengel, ruys, Veder, Goudriaan, Wackers enz. enz.

En deze heeren zullen de laatste zijn, die zich laten dupeeren. Als zij
hun gelden à 199% in de nieuwe emissie (uitsluitend voor houders der gewone
aandeelen der N.S.U.) onderbrengen, dan zullen zij alles in het werk stellen
om aan een behoorlijk rendement te komen. En zij zijn daar toe in staat. Want
zij bezetten de directieplaatsen en die der commissarissen en zij bepalen
het tempo en de graad der uitbuiting en zij zullen beide opvoeren, zoo hun
rendement gevaar begint te loopen. Dan gaat er een streven naar efficiency
en rationalisatie, - twee grotesk verwrongen karikaturen in de handen van het
kapitalisme, - door de scheepvaartbedrijven, dan worden werktijden verlengd,
loonen verlaagd, of beide verkapt samengevat in een moorddadig opgevoerd tem-
po. Dan stijgt het aantal bedrijfsongevallen, dan groeit het getal der werkloos-
ten. Dan is het proletariaat de dupe. We schreven boven dit artikelje: Slech-
te tijden voor de Nederlandsche zeelui. Maar het zijn niet alleen de zeelui.

Het zijn ook de kantoorbedienden aan de Prins Hendrikkade in het pralerig
scheepvaarthuis en die te Rotterdam en te Batavia en Soerabaya: de meisjes
aan de machines, steeds sneller, de jongens aan de loketten, de zwoegers aan
manifesten en connossementen, de stempelkoningen van zooveel slagen in de
minuut, de portiers aan de deuren, de piccolo's de liftboys, de werkmeters die
de gebouwen schoonhouden en de menschen tot onderhoud daarvan. Maar hierbij
blijft het niet: het zijn ook de bootwerkers in de ruimen en op de schuit,
de mannetjes aan de winch, de schippers, de stokers en de dekknechts van de
sleeperboot, de schippertjes en schuifevoerders, de controleurs, de taillemen,
de loodsbazen, de voorlui, de stuwadoors, de supercarga's, de waterklerken, de
kraantjes, de koeli's en de chineezen. Zij allen worden gemalen in de molen
van het kapitalisme, die in het belang van de Nederlandsche natie, tot glo-
rie van de vaderlandsche koopvaart en tot handhaving van het rendement van
de aandeelen van de nieuwe emissie per minuut zijn toerental met idem zooveel
zal opvoeren.

Nederlandsche Scheepvaart Unie, emissie van 10 miljoen gulden nieuwe aan-
deelen à 199%.

WEE U. PROLETARIERS VAN DE WATERKANT.

4.
ZE WINNEN NOG STEEDS.

IN het vakvereenigingsoverzicht van de "Vorwärts" van 8 Januari 1899 staat te lezen: "ALLE UITSLUITINGEN ZIJN MET EEN SUCCES VOOR DE ARBEIDERS BEEINDIGD. DIT RESULTAAT BETEKENT PRAKTISCH EEN ZWARE NEDERLAAG VOOR DE SCHERP-SLIJERS." Je zou feitelijk denken dat het 1 Aprilnummer van de "Vorwärts" was.

DE HOLLANDSCHE SOCIAALDEMOCRATIE EN HAAR LINKSCHE STROOMING.

Ver gelijken we de Hollandsche sociaaldemocratie met haar compagnons in het buitenland, b.v. met de Deutsche sociaaldemocratie, dan treffen ons geen wezenlijke verschilpunten, daar beide dezelfde karaktertrekken gemeen hebben. Slechts in zooverre is van verschil sprake, dat de Deutsche sociaaldemocratie in haar contra-revolutionaire rol duidelijker in het licht is komen te staan dan de Hollandsche, maar daarvoor kan men verschil in tempo in het historisch gebeuren in beide landen aansprakelijk stellen: de contra-revolutionaire rol wordt slechts daardoor voor de Hollandsche tenopzichte van de Deutsche sociaaldemocratie verdoezeld, dat de Deutsche sociaaldemocraten het WEL, de Hollandsche het nog niet tot een ministerzetel hebben gebracht en de praktijk de Hollandsche arbeiders dus nog geen ervaring over de minister-illusie heeft gegeven. Ook heeft die Hollandsche sociaaldemocratie, in tegenstelling tot de Deutsche, nog niet tot taak gehad een revolutie neer te slaan. Kortom er waren nog niet zulke redenen om zich in die mate als haar Deutsche zusterpartij tegenover het proletariaat te compromiteeren.

Men moet niet de conclusie uit trekken, dat re bij de arbeidersmassa nog eenige illusie bestaat tenopzichte van de houding van de sociaaldemocratie bij een eventueele revolutionaire beweging. De S.D.A.B. en de moderne vakbeweging hebben zich in de "rustige" tijden reeds onmiskenbaar als strijdbrekersorganisaties aan het licht gesteld en in 1918 bleek duidelijk, dat ze een revolutionaire beweging als "onzinnig" en "misdadig" beschouwen. Het vasthouden van de massa's aan deze organisaties is dan ook slechts te verklaren uit de heel "natuurlijke" ideologie van het reformisme, aan de bekoring waarvan zij zich niet kunnen onttrekken. Want wij moeten niet vergeten, dat in het "rijke" Holland, in de jaren van voor het begin van zijn industriele ontwikkeling, (ongeveer 1850), EEN DERDE VAN DE BEVOLKING ARMLASTIG WAS. De Hollandsche arbeidersklasse leefde in de ware zin van het woord in pauperisme. De oplossing van het industriele kapitalisme en een nieuw aanwassende goudstroom van honderde miljoenen uit de kolonien, schiep de mogelijkheid voor verbetering van de levensstandaard van de arbeidersklasse, en het waren juist de reformistische partij- en vakbewegingsmethoden, welke deze mogelijkheden realiseerden. Zee-doende moest zich als "natuurlijke-ideologische bovenbouw" het geloof aan de voortdurende verbetering van levensomstandigheden binnen het kapitalisme, ontwikkelen.

Deze feiten mag men niet onderschatten. Hoewel we nu ongeveer 100 jaar in de geschiedenis terugblikkend, de voedingsbodem van de reformistische ideologie langs rationeele weg kunnen reconstrueeren, de ideologie zelf vormt zich nog steeds langs irrationeele weg. Rationeele, redelijke factoren en inzichten zijn hierbij nog van zeer ondergeschikt belang. Het is de neerslag van de dagelijksche practijk, de dagelijksche ervaring, welke zich tot "waarheden" verhardt, "waarheden", die moeilijk prijsgegeven worden, waartegenover duidelijke tegenspraken zoo worden omgebogen, dat ze tenslotte toch aan de "verharde waarheden" aan te passen zijn. Dat is een eigenaardigheid van de menschelijke geest, waarmee we allen behebt zijn.

Er moeten zich zeer veel quantitative veranderingen aan omvang en inhoud van onze begrippen zich voltrekken, voordat de quantiteit zich in de qualiteit omzet en een nieuwe ideologie geboren wordt.

Doch we keeren tot de sociaaldemocratie terug, hoezeer het voor het goed begrijpen van de verschillende schakeringen in de arbeidersbeweging nuttig zou zijn, om de vorming der ideologien nader te beschouwen. Voor het onderwerp, waarmee we nu bezig zijn stellen we slechts vast: Door de practijk van de laatste 50-70 jaar en door de mogelijkheden, die de ontwikkeling van het kapitalisme in deze tijd bood, zijn de waarheden van het reformisme zoodanig "verhard", dat de organisatorische dragers, S.D.A.P. en vakbeweging, daarvan niet meer losse maken zijn. Ze moeten met de organisatie der bourgeoisie door de praktische klassenstrijd worden vernietigd. De huidige generatie heeft reeds geen van de "voordeelen" van het reformisme beleefd. Sedert 1914 kan men niet slechts van relatieve, maar zelfs van een absolute verelending spreken. De ideologie van het reformisme leeft daardoor nog slechts in de jonge generatie verder door de burgerlijke opvoeding, door de gedachten-overdracht der ouderen. Maar de zoo overgedragen "waarheden" worden niet meer door de dagelijkse practijk bevestigd en geraken daardoor in een wankelbaar evenwicht. Dit proces komt vandaag de dag zeer duidelijk uit. De linkervleugel der sociaaldemocratie en de Moskousche communisten vertegenwoordigen twee stadia van de uit het evenwicht geraakte reformistische ideologie: zij zijn het product van de door de dagelijkse practijk veroorzaakte veranderingen der begripsinhouden. Bij de jonge generatie hebben echter praktische ervaringen, zooals die van de laatste groote uitsluiting in Duitschland een diep gaande revolutionaire werking, juist omdat ze de ideologie van de "voordeelen" van het reformisme een nieuwe slag toebrengen.

Op de rechter vleugel van de sociaaldemocratie en in de vakbeweging met hun "verharde" waarheden, hebben zulke gebeurtenissen een geheel andere uitwerking. Daar begint de strijd om de democratie, om de samenwerking van kapitaal en arbeid nu eerst recht. Daar leidt het niet tot revolutioneering maar tot een verder vastloopen in de burgerlijke gedachtenwereld.

Deze feiten blijken ook in Holland. De groote nederlagen van de arbeidersklasse hebben eenerzijds tot een linksche strooming gevoerd en aan de andere kant drijven ze de rechter vleugel verder op de weg van de verburgerlijking. De nederlagen op economische gebied moeten door vastere samensluiting met de Hollandsche bourgeoisie vereffend worden. Daarom wordt nu de geheele politiek op een overwinning bij de a.s. verkiezingen ingesteld om door samengaan van katholieken en sociaaldemocraten een coalitieregering te kunnen vormen. Alle politieke en sociale problemen worden onomwonden vanuit dit gezichtspunt behandeld. Om welke problemen het in hoofdzaak gaat zullen we bij de verdere behandeling van de linksche strooming in Holland nader aangeven.

(Voortzetting volgend nummer).

VERANTWOORDING. B.V. te W, 3 maal f 1.-; A.P. te A. f 10.-; H.R.H. te B. f 5.-; J.J. te B. f 25.-; v.P. te E. f --50,-

P. I. C.

PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN

— SECRETARIAAT: —
KAPELSTR. 3, BUSSUM

Deze mededeelingen worden
toegezonden aan de Rev. pers.
Men wordt verzocht te plaatsen
wat voor de lezers van belang
kan zijn. Op aanvraag krijgt
ieder deze mededeelingen ge-
regeld toegezonden. Gaarne
ontvangt het secretariaat de
uitgaven der verschillende or-
ganisaties als ruilmateriaal.

BUSSUM 1939

Jaargang³, no. 5
(Februari II)

DE OPRICHTING VAN DE REVOLUTIONNAIR
SOCIALISTISCHE PARTY

Een nieuwe revolutionaire party, waarvan de oprichting voornamelyk in het teeken staat van de losmaking van Moskou zou voor ons Internationale communisten een reden voor verheuging kunnen zyn. Sedert 1919 is door ons op het karakter van de 3e Internationale gewezen, welke naar de idee en dus ook naar de taktiek een voortzetting zy het ook op andere basis is van de 2e Internationale. Het is niet de bedoeling om hierop uitvoering in te gaan, maar kunnen niet nalaten er op te wyzen hoe door Gorter in zyn "Open brief aan partygenoot Lenin" dit reeds voorvoeld werd. Op blz. 58 van de Holl. uitgave, waar hy het heeft over de stryd tusschen opporjunsisme en revolutionnair marxisme zegt hy:

"Ook nu weer zullen communisten in het parlementgaan, om leiders te worden. Vakverenigingen en arbeiderspartyen zullen gesteund worden, ten einde stemmen te krygen by de verkiezingen. In plaats, dat er partyen worden gesticht voor het communisme, wordt het communisme gebruikt, om partyen te stichten, ja om leiders macht te geven. Slechte parlementaire compromissen met sociaalpatriotten en burgerlyken zullen weer in gebruik komen, daar de revolutie in West-Europa nu eenmaal langzaam zal gaan. Het vrye woord zal worden onderdrukt en goede communisten zullen worden uitgestooten. Kortom, de praktyken der 3e Internationale zullen weder opleven".

De voornaamste winst van de Russische en de Duitse revolutie n.l. de RADENGEDACHTEN en de uitbouw daarvan om by de arbeiders levend te hoden de idee der klassenloze maatschappij werd door de 3e Internationale prys gegeven en begraven, eerst voor het behoud der Russische boerenrepubliek en later ter versterking van haar granaten-politiek. En dus niet eerst in 1938, ook niet in 1934, maar reeds in 1919-1920.

En niet alleen voor "tyden van spanning" heeft de raden-gedachte zin. De raden-gedachte is niet een sentimenteel revolutionnair genoegen waar wy heerlyk over kunnen kwylen en ondertussen verkrachten. Neen, wil len wy een soortgelyke herhaling van de tragi-komedie voorkomen van Duitsland 1918, dan moeten wy juist in deze tyden van elapen en lappen willen wy tenminste nog aanspraak maken op de naam revolutionnair, deze raden-gedachte met alles wat daaraan vastzit en in overeenstemming met de huidige ontwikkeling, tot leven brengen!